

[Arentoft]

tisk flertal bag sig, og det opdagede han at han ikke havde.

I dag har regeringen opdaget, at den formentlig har et politisk flertal bag sig, og derfor begynder den at spille med musklerne. Det er det nye i situationen, men det har industriministeren ikke sagt.

Så vil jeg i øvrigt koncentrere mig om lovforslag nr. L 156 om olierørledningen. Jeg tror, at flere ordførere har været inde på de mange bemyndigelser, og alene i dette lovforslag er der 9 bemyndigelser, som selvfølgelig er smukt pakket ind. F. eks. i § 1, stk. 1, »bemyndiges« energiministeren, i stk. 2 »bemyndiges« energiministeren, i stk. 3 »bestemmer« energiministeren, i stk. 4 »kan« energiministeren »fastsætte«. Og i § 2, stk. 3, »kan« energiministeren »undtage«, og i stk. 4 »kan« energiministeren »fastsætte vilkårene«. I § 3, stk. 3, »skal« energiministeren »godkende«, og i stk. 4 står der: »Energiministeren kan med 6 måneders varsel bestemme, . . .«. Og så til sidst i § 4 »kan« energiministeren »tillade«. Så smukt kan man altså pakke 9 bemyndigelser ind.

I bemærkningerne starter man med at sige, at »formålet med loven er ved anlæg af en olierørledning at fremskynde og øge indvindingen af råolie og kondensat . . .«. Ja men hvorfor tror man ikke, at OPEC-landene øger deres produktion? Det er, fordi de ikke vil have brugt deres olie op. De vil have den strakt over længere tid. Og vi er altså ude på, at vi skal have brugt olie hurtigst muligt, mens vi kan få olie, så den dag man ingen olie kan få, har vi heller ingen olie, fordi vi har brugt den. Det er da et mærkeligt ræsonnement.

Så er der spørgsmålet om at anlægge en rørledning til Fredericia med pligt for bevilningshaverne til gennem rørledningen at ilandføre råolie og kondensat, der produceres fra felterne Gorm, Dan, Skjold, Thyra og Roar. Her har vi hørt, at rederiet har tilbudt at bygge denne olierørledning selv, og det er da klart – det har flere ordførere også været inde på – at en olierørledning, som ejes af staten, der foreløbig siger, at man skal af med 5 pct. i afgift, kan reguleres som enhver parameter i enhver lov, og det vil sige, at man er fuldstændig i lommen på den til enhver tid siddende regering med hensyn til, hvad det skal koste at få olie transporteret gennem denne ledning.

Der står også, at man i øjeblikket bruger lastesystemet på Danfeltet med et tankskib og en olieboje. Hr. Poul H. Møller var inde på det, idet han nævnte, at i Norge er man helt nede på, at der kun er 2–3 pct. af et års forløb, hvor man ikke kan laste olie, og her i bemærkningerne siger man, at det er 25 pct. I en skrivelse fra A. P. Møller dateret den 10. februar i år siger man, at det drejer sig om ca. 20 pct.

Spørgsmålet er, om det virkelig er drøftet tilstrækkeligt igennem mellem statsministeren og skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller, om der er alternative muligheder. Nu taler man altså om en udgift på mellem 2 og 3 mia kr. til en sådan olierørledning, og man siger: det er forsyningssikkerheden, det drejer sig om. Ja men hovedlinjen i dansk energipolitik er jo flerstrengt, og her kommer vi altså til at tale om én streng, én ledning, som kan saboteres i en krigssituation. Der skal ikke mere end et par frømand ned, og man kan sige: så er der lukket for det varme vand – for at sige det næsten direkte.

Energiudvalget var i januar i Norge, og der fik vi bl. a. at se den platform, man bygger til Statfjord B. Vi fik også udleveret en brochure, og i denne brochure står der, at Statfjordfeltet ligger ca. 180 km vest for Sognefjordens munding. Længere nede står der, at feltet bliver udviklet i to faser: fase 1 omfatter Statfjord A med boje til lastning af olie i tankskib ude på feltet. Fase 2 forudsætter yderligere to produktionsplatforme; den første, Statfjord B, med produktionsstart i 1982, og den anden, Statfjord C, en integreret bore-, produktions- og boligplatform beregnet til at blive slæbt ud på feltet i 1984. Hver platform skal efter planen tilkobles en lasteboje til lastning af olie direkte i tankskib fra feltet.

Nu har jeg været så heldig, at jeg har været ude på Danfeltet – det var energiudvalget også sidste år – og jeg har også været om bord i tankskibet Marie Mærsk, som er specialbygget på den måde, at man fra Marie Mærsk kan standse hele produktionen på Danfeltet, hvis der skulle opstå en alvorlig situation af den ene eller den anden art. Samtidig er den forsynet med helikopterdek til den rent fysiske transport, og derfor vil jeg godt henstille til statsministeren, at man måske under de kommende forhandlinger